

Arrest

nr. 227 043 van 3 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 november 2015 en heeft zich voor een eerste keer vluchteling verklaard op 9 november 2015.

Op 25 september 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.2. Zonder België te verlaten diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming (eerste volgend verzoek om internationale bescherming) in op 20 november 2017.

Op 16 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing om dit verzoek om internationale bescherming niet in overweging te nemen. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.3. Op 17 juli 2018 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

In dit kader besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 augustus 2018 tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Verzoeker tekende beroep aan tegen deze beslissing. Bij arrest nr. 214 799 van 8 januari 2019 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit beroep.

1.4. Op 11 februari 2019 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloot tot niet-ontvankelijkheid van dit vierde verzoek om internationale bescherming op 29 mei 2019. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Zamankhail in het district Maidan Shahr in de provincie Maidan Wardak. Wanneer de taliban de macht grepen in Afghanistan, verhuisde u met uw familie naar Iran.

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat u en uw familie van 1996 tot 2002 in Iran verbleven en terugkeerden naar Afghanistan wanneer Karzai aan de macht kwam en de situatie er veiliger werd. Uw vader stierf twee tot drie jaar later. Uw oudere broers H. en A. werkten op de velden en in de appelboomgaard. Uw broer Ha. ging bij de grenspolitie werken en uw broer D. ging bij zijn schoonfamilie wonen in Shamali. In de zomers, werkten u en uw broer B. (CGVS: 15/32525) beiden als schilder in de stad Maidan Shahr. Op een dag liet de taliban een brief achter in de moskee van jullie dorp. In die brief stond geschreven dat mensen die voor de regering werkten of in de hoofdstad werkten hun werk dienden neer te leggen. Later werd een brief gebracht naar jullie huis. Daar stond in dat u en uw broer zich moesten aanmelden in Shahkabel. Uw broer H. raadde jullie aan een tijdje in Maidan Shahr te blijven, tot hij meer informatie had over de brief. Hij bracht de brief naar jullie buurman R., een talib. R. verzekerde dat de brief daadwerkelijk van de taliban kwam. Twee dagen later kwamen de taliban in de namiddag naar jullie huis om naar jullie te vragen. U en uw broer spendeerden tien dagen bij uw oom Sh. in de stad Maidan Shahr alvorens jullie Afghanistan verlieten in september 2015. U bent België binnengekomen op 1 november 2015 en diende acht dagen later een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 september 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw recente herkomst uit het dorp Zamankhail, district Maidan Shahr, provincie Wardak. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

Zonder België te verlaten diende u op 20 november 2017 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek werd u door het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud in voorafgaand onderzoek op 15 december 2017. U verklaarde dat u van 1992 tot 2002/2003 in Iran had verbleven met uw familie. U en uw familie verlieten Afghanistan in 1992 omwille van de algemene onveiligheid in uw regio. In 2002/2003 keerde u terug naar Afghanistan waar u vijf jaar lang verbleef, tot u in 2007/2008 terugkeerde naar Iran, meer bepaald naar het district Rafsanjan in de provincie Kerman. Daar heeft u gewoond tot uw vertrek uit Iran in 2015. Op 16 januari 2018 besliste het CGVS om dit verzoek niet in overweging te nemen omdat uw gewijzigde verklaringen niet geloofwaardig bleken. U diende hiertegen geen beroep in. Het tweede verzoek van uw broer werd evenmin in overweging genomen.

U verliet België in maart 2018 en trok naar Frankrijk waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende en ongeveer vier maanden verbleef alvorens te worden teruggezonden naar België. Op 17 juli 2018 diende u een derde verzoek in. U verklaarde dat uw problemen in Afghanistan nog steeds actueel

waren en herhaalde u uw meest recente verklaringen over uw verblijf in Iran. Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende documenten neer: de kopieën van oude vluchtelingenkaarten van u, uw vader, uw moeder, uw broer en uw schoonbroer alsook 31 foto's waarop u bent afgebeeld op verschillende locaties in Iran. Op 24 augustus 2018 verklaarde het CGVS dit verzoek niet-ontvankelijk. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, wat verworpen werd op 8 januari 2019.

U bleef in België en diende op 11 februari 2019 een vierde verzoek in. Daarin herhaalt u uw laatste verklaringen over uw verblijf in Iran en legt nieuwe documenten neer: een kopie van een formulier van het UNHCR betreffende uw vrijwillige terugkeer naar Afghanistan in 2004; een kopie van een opleidingsattest van uw broer Ha. en zijn originele politiebade samen met de enveloppe; een kopie van de amayeshkaarten van uw broer A. en zijn gezin; documenten over het verzoek om internationale bescherming van uw broer B. in Frankrijk.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw recent verblijf in het dorp Zamankhail in het district Maidan Shahr van de provincie Wardak. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede verzoek, waarbij u verklaarde eveneens in het buurland Iran te hebben gewoond, werd door het CGVS niet in overweging genomen omdat uw gewijzigde verklaringen ongeloofwaardig bleken. U diende hiertegen geen beroep in. Uw derde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat de door u voorgelegde documenten uw verklaringen over uw verblijf in Iran niet konden staven. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 8 januari 2019 door de RvV verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw vierde verzoek legt u geen dergelijke elementen voor. U verwijst naar uw eerdere verklaringen betreffende uw verblijfsplaatsen en herhaalt wat u in uw tweede verzoek verklaard heeft, namelijk dat u de laatste acht jaar voor uw komst naar België illegaal in Iran doorbracht (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 17).

U verwijst tevens naar uw eerder ongeloofwaardig bevonden problemen in Afghanistan (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 15). Ook vermeldt u dat uw broer Ha. inmiddels Afghanistan

heeft verlaten omdat hij bedreigd werd en niet langer voor de politie kon werken, waardoor hij de badge naar u kon opsturen (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 17). U legt evenwel geen enkel bewijs voor van deze gebeurtenissen. Uw verklaring hieromtrent betreft dan ook een louter blote bewering.

U legt een aantal nieuwe documenten voor die betrekking hebben op uw broers, waaronder de politiebade van uw broer Ha. en een kopie van een opleidingsattest op zijn naam. Hiermee wil u uw herkomst aantonen (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 15 en 17). Eerst en vooral moet aangestipt worden dat alle mogelijke documenten die uitgaan van de Afghaanse overheid of andere instituten en personen kunnen worden nagemaakt. Om die reden kan geen enkele betrouwbaarheid worden gehecht aan documenten afkomstig uit Afghanistan. Bovendien zeggen de badge en het attest op naam van uw broer Ha. enkel iets over de activiteiten van uw broer in Afghanistan en kunnen deze documenten uw eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen over uw verblijfplaatsen niet ombuigen. De enveloppe die u samen met de andere documenten voorlegt, staft uw bewering dat u de politiebade van uw broer Ha. met de post ontving (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 17). Uit de enveloppe valt immers af te leiden dat u post ontving van iemand uit Afghanistan, maar meer dan dat ook niet. Daarnaast legt u de vluchtelingenkaarten neer van uw broer A. en diens gezinsleden in Iran (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 17). De kaarten betreffen evenwel slechts kopieën waarvan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielaanvraag te ondersteunen. Hoe dan ook kunnen de Iraanse vluchtelingenkaarten onmogelijk uw beweerd laatste verblijf in Iran staven, hoogstens enkel het verblijf van uw broer A. aldaar. Voorts legt u documenten neer waaruit blijkt dat uw broer B. in 2018 de subsidiaire bescherming heeft gekregen in Frankrijk (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019). Dit gegeven op zich kan uw eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen over uw verblijfplaatsen en problemen niet in een ander daglicht plaatsen.

Naast de documenten die betrekking hebben op uw familieleden, legt u één document voor dat ook betrekking heeft op u, namelijk een kopie van een formulier van het UNHCR dat dateert uit 2004 (Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.05.2019, punt 17). Op dit document staat zowel uw naam als de namen van uw broer B., uw zus L. en moeder vermeld. Uit het document kan verder worden afgeleid dat de erop vermelde personen na 13 jaar in Iran te hebben verbleven vrijwillig naar hun plaats van herkomst, namelijk het district Maydan Shahr in Wardak, wilden terugkeren. Aangezien u slechts een kopie van dit document neerlegt, kan de authenticiteit ervan niet worden gecontroleerd. Bovendien kan dit document uw verklaringen over uw laatste verblijfsperiode in Iran geenszins staven en dus evenmin uw ongeloofwaardig bevonden verklaringen daarover ombuigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn

van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In de uiteenzetting van zijn verzoekschrift betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en voert bijgevolg de schending aan van de motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker besluit daarbij dat zijn verzoek om internationale bescherming wel degelijk in overweging dient te worden genomen en zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vooreerst dient erop gewezen dat verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd omdat geen geloof werd gehecht aan verzoekers recente herkomst uit het dorp Zamankhail, in het district Maidan Shahr, in de provincie Maidan Wardak, Afghanistan. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In het kader van verzoekers tweede en derde verzoek om internationale bescherming hield hij plots voor dat hij nadat zijn familie van 1992 tot 2002/2003 in Iran had verbleven en terugkeerde naar Afghanistan, hij alsnog in 2007/2008 terugkeerde naar het district Rafsanjan, in de provincie Kerman, Iran tot 2015. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam deze beroepen niet in overweging daar er geen elementen voorhanden waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming in aanmerking kwam. Zo werd er immers geen geloof gehecht aan verzoekers gewijzigde verklaringen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere

beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.2.3. In het kader van onderhavig vierde verzoek om internationale bescherming (ofwel: derde volgend verzoek om internationale bescherming), dient te worden vastgesteld dat verzoeker steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet, meer bepaald houdt hij vast aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Iran waarbij hij aangeeft er tussen 1992 en 2002/2003 en vervolgens van 2007/2008 tot 2015 te hebben gewoond, alsook dat zijn problemen in Afghanistan nog steeds actueel zijn.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker voorts nog volgende documenten voor: een kopie van een formulier van *UNHCR* betreffende zijn vrijwillige terugkeer naar Afghanistan in 2004, een kopie van een opleidingsattest van verzoekers broer Ha., een originele politiebade van Ha., een enveloppe, een kopie van de amayeshkaarten van zijn broer A. en zijn gezin en documenten betreffende het verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer B. in Frankrijk.

2.2.3.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.2.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Verzoeker brengt geen valabele argumenten aan om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Hij beperkt zich in hoofdzaak tot het herhalen en poneren van een vrees voor vervolging door de taliban, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Zo verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een redeneringsfout maakt door verklaringen en motieven op dezelfde hoogte te stellen en door te eisen dat verzoeker andere “*motieven*” zou moeten aandragen, lijkt hij uit te gaan van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal oordeelt immers terecht dat verzoeker in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming blijft vasthouden aan zijn eerdere, ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen, alsook zijn ongeloofwaardig bevonden problemen in Afghanistan en voorts dat de nieuwe door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van

zijn verzoeken om internationale bescherming kunnen herstellen. Het is op basis van deze motieven dat de commissaris-generaal derhalve terecht oordeelt dat er geen nieuwe elementen en/of feiten voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt om op grond van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers vierde verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker onderstreept dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient na te gaan of er een nieuw element is aangebracht en niet of dit element al dan niet toelaat te bewijzen of het verzoek om internationale bescherming gegrond is en hij van mening is dat de commissaris-generaal een “*mengelmoes*” maakt van een beoordeling ten gronde en de beoordeling of er nieuwe feiten werden aangevoerd, benadrukt de Raad dat uit artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet voortvloeit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk moet nagaan of er nieuwe elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Hieruit volgt aldus allerminst dat de commissaris-generaal bij het loutere bestaan van nieuwe elementen automatisch moet besluiten tot de ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming. Integendeel, wanneer er geen dergelijke elementen of feiten voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

Verzoeker hekelt voorts in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alle door hem bijgebrachte documenten inzake zijn broer van tafel veegt met het argument dat alle documenten in Afghanistan nagemaakt kunnen worden, dat de commissaris-generaal niet inhoudelijk ingaat op de (valsheid van de) documenten en dat kwade trouw aangetoond moet worden. De Raad benadrukt in dit verband dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie vele Afghaanse documenten ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden zijn, zodat verzoeker aldus niet aantoot op welke wijze een onderzoek naar de authenticiteit van de door hem voorgelegde documenten aangaande zijn broer Ha. een ander licht zouden werpen op de appreciatie van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Overigens dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing nog terecht wordt aangevoerd dat, zelfs zo zou worden aangenomen dat het authentieke documenten betreffen van verzoekers broer Ha. – *quod non*, zij enkel iets zeggen over diens activiteiten in Afghanistan en allerminst verzoekers ongeloofwaardige verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen kan herstellen.

In zoverre verzoeker nog onderstreept dat de door hem voorgelegde enveloppe aantoot dat hij de stukken uit Afghanistan kreeg, wijst de Raad erop dat de enveloppe inderdaad aantoot dat verzoeker post kreeg uit Afghanistan. Dit zegt evenwel niets over de authenticiteit van deze documenten, laat staan over de door hem voorgehouden verblijfplaatsen en vrees voor vervolging.

Tevens bekritiseert verzoeker de argumentatie van de commissaris-generaal dat Iraanse documenten te verkrijgen zijn tegen betaling en stelt hij dat deze bewering door gebrek aan bronvermelding niet te verifiëren valt. De Raad benadrukt dat de vaststelling dat verzoeker slechts kopieën voorlegt van de verblijfskaarten van zijn broer A. en diens gezin in Iran, die door het nodige knip- en plakwerk eenvoudig te vervalsen of te fabriceren zijn en aldus geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit, in samenlezing met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit wel degelijk blijkt dat Iraanse documenten eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn (map ‘Landeninformatie’, COI Focus, “*Afghanistan. Afghaanse vluchtelingen in Iran en Pakistan: documentenfraude*” van 30 november 2017), de bewijswaarde aan deze documenten ontnemt. Daargelaten deze vaststellingen overweegt de commissaris-generaal nog terecht dat de Iraanse vluchtelingenkaarten hoogstens het verblijf van verzoekers broer A. en zijn gezin kan aantonen, doch geenszins verzoekers laatste verblijf in Iran kan staven.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing wordt genomen in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. De door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER